

РЕШЕНИЕ

№ 14197

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **354** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на С. С. К., срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на формирания отказ. Иска се неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за произнасяне по същество.

Ответникът – изпълнителен директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, събраните и приети по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Със Заявление вх.№ СОА25-ЕВ01-475/28.11.2025г. до кмета на Столична община, оспорващата страна и поскала предоставянето на достъп до обществена информация, обективирана в три точки, свързана с командировъчни разходи и средства, изплатени по граждански договори от „ЦГМ“ ЕАД за периода 2022-2025г., както и наличието и платените суми по договор или възлагане на интернет проучване на „М. Л.“.

При спазване на разпоредбата на чл.32, ал.1 от ЗДОИ заявлението е препратено от изпълнителния директор на ЦГМ за произнасяне.

В срока, предвиден в разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ не е последвал изричен акт, поради което

жалбоподателят е оспорил по съдебен ред мълчалив отказ.

Въз основан на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи :

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественостанова информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от общественостанова сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с общественостанова живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно общественостанова живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Общественостанова информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалността информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативността подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ общественостанова интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ общественостанова интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

Съдът, в настоящия му състав, с оглед изложеното по-горе, приема, че търсената от заявителя информация, представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като е свързана с общественостанова живот и ще му даде възможност да си състави собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, свързани с предмети от културното ни наследство, каквото е П. златно съкровище

Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника, формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1

ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Не се споделят съображенията на ответната страна, оправдаващи липсата на отговор с наличието на нередовност на заявлението и в частното непосочването на трите имена на заявителя. С разпоредбата на чл.25, ал.1, т.1 от ЗДОИ, определяща съдържанието действително е предвидено като реквизит три имена, но същото не следва да се приема буквално, при положение че лицето е достатъчно легитимирано с две имена и електронна поща, на която евентуално да се отговори. Отделно, има много лица, които са с две имена, какъвто е случая с голяма част от чужденците, постоянно пребиваващи на територията на страната. което не е съобразено от ответника. Подобно тълкуване изначално би ограничило правата им по ЗДОИ.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, който следва да се отмени и да се задължи административния орган да постанови писмено решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на исканата обществена информация, за което да уведоми писмено заявителя.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД, формиран по заявление от 11.10.2025г.

ВРЪЩА делото като преписка на изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД за произнасяне с изричен акт по подаденото С. С. К. заявление, в срок до 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: